

»Stara sem 30 let, govorim 3 tuje jezike, moje delo so pohvalili, to ni bilo dovolj, da mi po 23 mesecih, z vmesnimi prekinitvami, ponudijo priložnost za sklenitev pogodbe za nedoločen čas.«
(nekdanja receptorka)

»V nedeljo dobimo okvirni urnik dela za naslednji teden. Vem le kdaj pričnem z delom, odhod z dela ni definiran. V juniju 2015 sem oddelal 269 ur. Dva sodelavca sta ekipo zapustila, manjka pa minimalno 5 sodelavcev, da bi zmogli opraviti vse naloženo delo. 3 natakarji moramo postreči 230 gostov na večerji, več kot raztrgati se ne morem.« (natakar v hotelu)

»Problem je dobiti ustrezen kader - kuharji, natakarji!
Priznam, prišli smo tako daleč, da si hotelirji krademo dober kader!«
(direktor hotela)

»Nam že 5 EUR več plače pomeni ogromno, vodilni si sploh ne predstavljajo koliko.«

(izjava sobarice na predlog spremembe ZMinPL za izvzetje dodatka na dan praznika in nedelje)

»16 let sem bila dobra delavka, po zahvali staršev tujcev aktivno govorim 5 jezikov. Dežurstva ob vikendih, praznikih in neprestani podaljški med tednom, niso bili dovolj. Na prvi novoletni dan sem dežurala; reklamacije so deževale, telefon je pregorel, odgovoriti bi morala še na vseh 200 elektronskih sporočil. Ker enostavno nisem več zdržala in nisem izpolnila pričakovanj vodje, smo prekinili dolgoletno sodelovanje.«

(nekdanja referentka v službi rezervacij)

POHVALA –kaj je to? Pohvalijo nas le še gostje. Knjiga pohval in pritožb služi samo še za teror v primeru pritožb!«

(receptor)

Izjava natakarici: »Gospa, vidim vas zgodaj zjutraj pri zajtrku, srečam vas na kosilu, zvečer strežete večerjo. Vi spite tukaj v hotelu?«
(avstrijska turistka, maj 2015)

»Nimam dovolj kuharjev, pomočnikov, pomivalcev, delo kuhinjske gospodinje po upokojitvi zdaj opravljam sam. Nabavo, naročila, urnike, inventure, kalkulacije, poročila moram oddajati dnevno. Štedilnika v kuhinji se nisem dotaknil že več let. Birokracije se je enostavno nabralo preveč. Dnevno je vojna, kako z dovoljenim »budžetom« ustvariti zahtevano kulinarčno ponudbo. Pride dan, ko se enostavno umaknem od ekipe in se zjočem.«
(šef kuhinje)

»Preden pričnem s svojim delom na bazenu, moram najprej prekontrolirati in počistiti površine, ki jih ponoči niso zunanji sodelavci iz čistilnega servisa. Enostavno me je sram, čeprav ni moja »firma«. Kljub pritožbam pristojnim, da tako ne gre, se nič ne spremeni!«
(čistilka-sobarica)

»Ob pričetku sezone smo v ekipo dobili mladega natarja. Že prvi dan je delal neprekinjeno 16 ur na penzionih in potem še na poroki. Dobil je krvave žulje, noge so mu ob koncu dneva odpovedale. Zdržal je samo 2 dni!«

(natarica v hotelu)

»V podjetju sem oddelala 34 let. Zdaj ko imam zdravstvene težave zaradi obrabe hrbtenice in sklepov, je zdravnik sprožil postopek za pridobitev kategorije delovnega invalida. Kadrovnica mi je že napovedala, da zdaj v podjetju zame ustreznega dela ni in da naj premislim?! Grozi mi odpoved. Kdo me bo zaposlil zgarano pri 52 ih letih?«

(sobarica)

»Najhuje je na dan, ko prejmemo plačilne liste. Ta dan se sodelavci niti ne pogovarjamo. Nobenega direktorja in vodje ni na spregled, ta dan nas pustijo pri miru. Po dveh dneh, ko se jeza poleže, je spet vse po starem. Vodje spet tekajo in imajo tisoč in eno idejo kaj je še potrebno postoriti.«

(delavci v operativi)

»Delodajalec organizira malico med delom v menzi. Se ne pritožujem, čeprav večkrat jemo ostanke od gostov s penziona. Večkrat sodelavci potarnajo, da jim je bilo slabo.

Delilka hrane ne razume slovensko, še dobro, da si pomagam s pantomimo in ji z roko pokažem kaj mi naj naloži. Komu naj se pritožim? Odgovornemu vodji kuhinje? Saj vemo, da ni on kriv.«

(reševalec iz vode)